

Begrijpend lezen:

Graafpoot vertelt

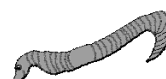
In deze tekst ontbreken 20 woorden op de plaats waar nummertjes staan.

Woordverklaring:

engerlingen: larven (dikke, witte wormen) van de meikever

ril: loopgang door een mol gegraven

Wie zegt daar dat ik de wortels van de jonge planten afknaag? Ik wil het jullie eens en voor altijd duidelijk maken: ____ (1) ____ . Hoogstens gebruik ik wat dorre, afgevalen bladeren om mijn nest een beetje gezelliger en wat droger te maken. Met mijn scherpe, puntige ____ (2) ____ kan ik alleen vlees eten. Ik voel me eerst echt in mijn nopjes als ik me dik en rond smullen kan aan sappige engertingen, glibberige regenwormen en slijmerige slakken. Een jong veldmuisje mag ik ook wel, maar, als ik daar mijn tanden op moet scherpen, dan is het toch mijn eigen schuld: wat komt die indringer in mijn ____ (3) ____ doen? Ik lever toch ook strijd op leven en ____ (4) ____ met om het even welke naamgenoot, die het aandurft in mijn jachtgebied door te dringen! Heel die onderaardse doolhof, die ik met zoveel inspanning en dagenlang geduldig graven tot strand bracht, wil ik voor mij alleen en daarmee basta!

Denk je dat het zo ____ (5) ____ is om een heel stel gangen onder de grond aan te leggen? Beproof jij het maar eens! Kijk eens wat een werktuigen en machines die slimme mensen erbij halen als ze een eenvoudig tunneltje moeten graven. Ik houd mijn buik vast van het lachen als ik ze bezig zie! Ik heb daarvoor alleen mijn sterke, korte voorpootjes nodig! Die zou ik tegen geen enkele graafmachine ter wereld willen ruilen!

Ik wil jullie wel op eeuwig zwijgen verklappen hoe ik te werk ga: ik steek mijn beide ____ (6) ____ zover mogelijk vooruit en krab met mijn stevige nagels de aarde eerst wat los, om die dan, met het binnenste aan mijn handpalmen of graaflepel, op zij en naar achter te werken. Ondertussen tracht ik me, met mijn puntige snuit, zo goed mogelijk vooruit te werken. In mulle, losse zandgrond gaat dit heel gemakkelijk, maar in meer kleiachtige, goed aangestampde weidegrond kom ik soms maar pootje voor pootje vooruit. Goed dat ik onder dit zware ____ (7) ____ zo nu en dan op een lekker hapje

stoot. Denk maar niet dat ik daar zo onverwachts opbots. Niets van! Een engerling heb ik al een heel poosje geroken vóór ik erbij geraak. Het gebeurt wel dat ik mijn ril een kleine omweg laat maken, om dit snoepje zo in het voorbijgaan op te peuzelen. Bovendien houd ik niet van rechte ____ (8) _____. In mijn rijk is het altijd donker en wil ik dat het zand me niet in de ogen valt, dan ben ik verplicht ze bijna voortdurend dicht te houden. Daarenboven zijn mijn ____ (9) ____ zeer klein en ... ik moet het bekennen: er goed ____ (10) ____ ik toch niet. Daarom treur ik echter niet! Ik vind het veel veiliger te vertrouwen op mijn scherpe reuk en het uiterst fijn gevoel in het puntje an mijn snuit. Die twee hebben me nog nooit bedrogen en dagbladen hoef ik immers niet te lezen, want die vermelden toch de prijzen niet van de vleeswaren, waar ik van houd!

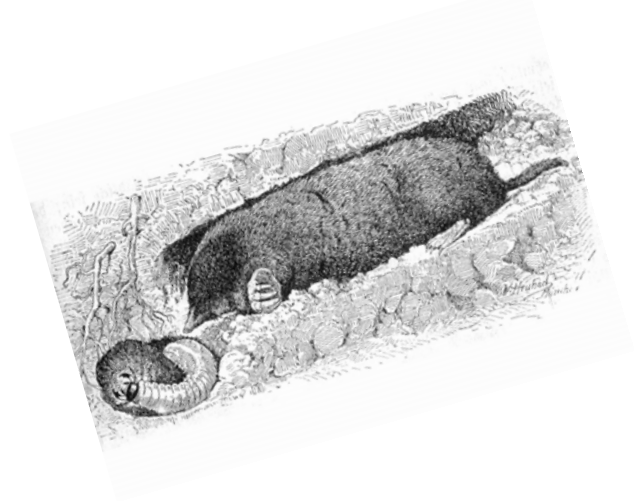
Oorschelpen, zeg je? Waar die blijven? Kan ik helemaal niet gebruiken! Heb ik zelfs niet nodig! Druk eens je ____ (11) ____ goed plat tegen het tafelblad en leg vooraf een klein armbandhorlogetje aan het andere uiteinde. Begrijp je me nu? Onder de grond hoor ik veel beter zonder ____ (12) ____ dan jij in de lucht, al heeft moeder natuur je misschien niet slecht bedeed! Als ik een paar oren bezat, stonden ze zeker in de ____ (13) _____. Aarde en zon zouden erin komen als ik de losgewoelde grond met het bovenste van mijn kop omhoog duw en op die manier een prachtige molshoop opwerp. De meeste pret beleef ik echter aan die domme boer, die maar niet kan verdragen dat ik zijn weidegrond wat luchtiger maak. Op de tenen, met de spade in de ____ (14) _____, gereed om toe te stoten komt hij aansluipen. In zijn ogen fonkelen twee lichtjes, net glimwormpjes, zoals er 's zomers wel eens eentje in mijn gangen verdwaalt. Hij blijft ____ (15) ____ als ik mij stil houd. Maar, als ik weer beweeg, ploft hij de ____ (16) ____ in de grond tot aan de steel om ze dan met een forse ruk met aarde en al om te wippen. Steeds klinkt zijn uitroep: "Weer mis!....." Soms volgen er nog minder fatsoenlijke woorden! Je kunt denken hoe ik schud van het ____ (17) ____ als ik hem dan met zware stappen hoor wegtrekken. Wanneer zal die brave ____ (18) ____ nu eens weten, dat ik hem van zeer ver al heb horen aankomen, al was hij nog zo voorzichtig. Ik ben ook niet op de plaats waar de ____ (19) ____ omhoog gestuwd wordt, maar soms wel een halve meter daar vandaan, in een schuin oplopende ril.

Gelukkig maar dat hij niet erg slim is, want anders was mijn mollige ____ (20) ____ misschien al lang in een dure bontmantel verwerkt...

Noteer hier de ontbrekende woorden:

1. _____
2. _____
3. _____
4. _____
5. _____
6. _____
7. _____
8. _____
9. _____
10. _____
11. _____

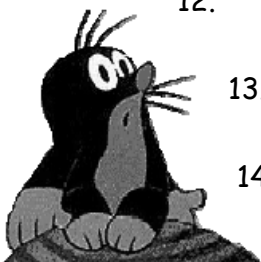

12. _____

13. _____

14. _____

15. _____

16. _____
17. _____
18. _____
19. _____
20. _____

